

Sygn. akt I UK 270/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania U. P.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Ł.
o rentę rodzinną,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 18 czerwca 2019 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 23 stycznia 2018 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. przyznaje adwokatowi M. W. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 23 stycznia 2018 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację U. P. (wnioskodawczynie), wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z 28 listopada 2016 r., VIII U [...], oddalającego odwołanie wnioskodawczynie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w Ł. (organ rentowy) z 22 maja 2015 r., odmawiającej wnioskodawczynie prawa do renty rodzinnej po zmarłym K. K..

Wnioskodawczynie zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w całości skargą kasacyjną. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na

przesłane występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego – czy sprawa o rentę rodzinną zalicza się do kategorii spraw o rentę o charakterze alimentacyjnym w rozumieniu art. 105 ust. 1 pkt 2 lit d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 128 ze zm. dalej jako Prawo bankowe).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu samego zagadnienia wraz ze wskazaniem konkretnego przepisu prawa, na tle którego to zagadnienie występuje oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, LEX nr 1102817). Analogicznie należy traktować wymogi konstrukcyjne samego zagadnienia prawnego, formułowanego w ramach przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., oraz jego związek ze sprawą i skargą kasacyjną, która miałaby zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy. Zagadnienie prawne powinno: 1) być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01, LEX nr 52571); 2) być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia Sądu Najwyższego z 15 października 2002 r., III CZP 66/02, LEX nr 57240; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02,

LEX nr 77033 i z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, LEX nr 478179); 3) pozostawać w związku z rozpoznawaną sprawą (postanowienia Sądu Najwyższego z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, LEX nr 864002; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, LEX nr 560504); 4) dotyczyć zagadnienia budzącego rzeczywiście istotne (poważne) wątpliwości.

Istotność zagadnienia prawnego konkretyzuje się zaś w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa i praktyki sądowej. Wymóg ten jest uzasadniony publicznymi celami rozpoznania przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z 25 października 2007 r., V CSK 356/07, LEX nr 621243). Ograniczenie się przez skarżącego do pytania nie jest wystarczającym określeniem zagadnienia prawnego, jeżeli zagadnienie prawne nie zostało przedstawione bez odniesienia się do ogólnych problemów interpretacyjnych (postanowienie Sądu Najwyższego z 25 lutego 2008 r., I UK 332/07, LEX nr 452451).

Uwzględniając powyższe założenia interpretacyjne należy stwierdzić, że wnioskodawczyni nie przedstawiła istotnego zagadnienia prawnego sprawy w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przede wszystkim wnioskodawczyni formułuje zagadnienie prawne w oparciu o kwestie, które nie były przedmiotem rozważań Sądów orzekających w sprawie. Takie ukształtowanie zagadnienia prawnego zmierza jedynie do próby zobowiązania Sądów do przeprowadzenia dodatkowych ustaleń faktycznych, które zdaniem wnioskodawczyni mają wykazać jej prawo do świadczenia. Co więcej cel niniejszego postępowania, jakim jest rozstrzygnięcie o prawie do renty rodzinnej nie uzasadnia dokonywania wykładni terminu „renta o charakterze alimentacyjnym” na gruncie Prawa bankowego, gdyż działanie takie nie jest niezbędne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Ponadto kwestie, które wnioskodawczyni chce wykazać, zostały przez Sądy wyjaśnione w obszernym i wnikliwie przeanalizowanym materiale dowodowym. Tym samym stwierdzić należy, że wnioskodawczyni nie wykazała potrzeby merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. jak w sentencji.